Ч. 124 Неділя 4 (17) червня 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостваx на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

## Вісти політичні.

*(До ситуациї. — Події в Хіні).*

Провідники клюбів лївиці відбули вчера пополудни конференцию. Дальші наради відложено до нині. На вчерашній конференциї раджено над ситуациєю і над меморияломпарляментарної комісиї молодоческого клюбу. — Fremdenblatt пише: Одна з тутешних часописий оголосила розмову з кимсь, кого назвала міністром. Та розмова дотикала молодоческого клюбу і впевнювала, немов би правительство обіцяло Чехам, що знесе розпорядженя мін. Кіндінґера. Та вість мала видко задачу викликати недовірє до правительства. Отже ми маємо порученє заявити, що таких переговорів цілком не було і що згадана розмова видумана. — Ческі члени підкомітету комісиї для справи виборчої реформи ухвалили на внесенє п. Страньского що на Мораві належить потворити национальні куриї. Та ухвала буде розіслана і до всіх німецких членів комісиї, а відтак буде скликане спільне засїданє комісиї. — Вчерашний побут у Відни президента угорских міністрів мав на цїли одержанє дозволу Цїсаря на відроченє угорского сойму до вересня і справу виданя Цїсарем рішеня що-до квоти, яку мають платити Австрия і Угорщина на спільні видатки. Таке найвисше рішенє буде видане на один рік т. є. до кінця червня 1901 р. Взагалі всї думають, що австрийске правительство не постановить нічого рішучого для управильненя парляментарних відносин. Імовірно буде правительство помагати собі §. 14, що може потревати і довше, бо нема потреби скликувати скорше спільних делеґаций як в осени на другий рік.

Перерва комунїкациї між Пекіном а Тіентсіном все ще тревае і в Льондонї дуже побоюють ся, що европейскі войска за слабі до успішної оборони Пекіна, в наслїдок чого положенє в Хіні стає тим грізнїйше, що одна неудача европейского оружия може легко стати окликом до вирізаня всїх замешкалих в Пекіні Европейців. Рівночасно надійшла до Льондона вість, що дальший похід европейских войск в наслїдок перерваного полученя з Тіентсіном хвилево здержаний. В Бруксели знов побоюють ся дуже о членів бельґійского посольства в Пекінї. Посольство містить ся в віддаленій віллї, цїлком відокремлене. До понедїлка стерегли его австрийскі моряки, але від того часу мінїстерство справ заграничних не одержало з Пекіна ніяких вістий. Догадують ся, що посол разом з всїма своїми урядниками схоронив ся до якогось иншого посольства. — Инші вісти кажуть знов, що положенє в Хінї не таке дуже небезпечне і що европейскі войска без опору займуть Пекін.

## Новинки.

*Львів дня 16-го червня 1900*

— **З руского товариства педаґоґічного.** До участи в курсї осїннім для шкіл виділових можна ще додатково зголошуватись до кінця червня 1900 р.

— **Надзвичайні загальні збори „Українско-рускої видавничої спілки"** з причини малого числа зібраних, відложено на день 16 (29) червня, в пятницю, о годинї 11-ій в читальни Наукового Товариства імени Шевченка. Збори відбудуть ся при всякім числї зібраних, з тимже порядком дневним: 1) вибір одного члена надзиракучої ради, 2) вибір контрольної комісиї, 3) внесеня членів.

— **Град** навістив в пятницю 8 с. м. перед вечером село Урлів, під Зборовом і наробив богато шкоди, особливо в озимих засївах, що вже на добре розцвили ся. Наслїдком сего граду озимина безнадїйно знищена. Троха менші страти в ярім збіжу. Найбільшу шкоду потерпіли селяни, котрих дрібні ниви майже без виїмків були незабезпечені.

— **Згоріла разом з грішми.** В Рожавці коло Сокаля згоріло сими днями кілька двірских будинків і 36 штук худоби. В однім з тих будинків сховала була якась женщина 400 зр., отже коли вибухнув огонь пішла за ними, а вертаючи, влїзла мабуть длятого, щоби ратувати ся, до печи, в котрій пекло ся хлїб і там згоріла. Коли пригашено огонь, видобуто спалене на вуголь еї тїло.

72)

*Передрук заборонений.*

## ДОНЬКА КОРОЛЯ ЄГИПЕТСКОГО.

**Історична повість Юрия Еберса**

*(Авторизований переклад з шіснайцятого німецкого виданя.)*

**Переклав Кирило Вербин.**

(Дальше).

Скоро старший єрей вийшов, відозвав ся король: Они хотять добра, але лиш того, що для них добре! Але ми не королї єреїв і вельмож, лиш володїтелї народу. Длятого не слухай виключно лиш ради тої гордої касти, але переконай ся сам, читаючи всї просьби та установляй вірних, тобі преданних і таких номархів, котрих би нарід любив, а котрі би тобі казали, чого Єгиптияни сподївають ся і чого їм потреба. Коли будеш знати, що діє ся в краю, то й не трудно буде тобі в нїм управляти. Вибирай лиш добрих і відповідних урядників; я старав ся о такий поділ краю, який був би найвідповіднїйший, а наші закони добрі і яко такі вже випробовані. Держи ся їх і невір нікому, хто каже, що він розумнїйший як ті закони, бо я тобі кажу, що закон есть всюди і завсїгди розумнїйший, як поодинокий чоловік, а хто его переступає, заслугує собі на кару. Нїхто не відчуває того глубше як нарід, котрий тим радше жертвує ся за нас, чим охотнїйше уміємо свою волю яко одинокого чоловіка пожертвувати законам. Тебе нарід нічого не обходить. Єго голос, що правда, буває простий, але він дає звичайно вираз здоровим поглядам; той голос не знає брехнї, а нікому не треба так дуже правди, як королеви. Фараон, котрий найохотнїйше слухає єреїв і двораків, буде чути найбільше облестних слів; той же, котрий буде старати ся сповнити бажаня народу, буде богато терпіти від свого окруженя, але в своїм серци буде вдоволений, і потомність буде его величати. Я в моїм житю нераз похибив, а все-таки будуть Єгиптияни плакати за мною, бо я знав завсїгди їх потреби і як батько старав ся о їх добро. Для короля, що знає свої обовязки, легко і красно позискати собі любов народу, але невдячно добувати собі похвалу вельмож, а таки майже неможливо вдоволити одних і других.

Ще раз тобі кажу, памятай завсїгди на то, що ти і єреї есте для народу, але не нарід для тебе і для єреїв. Шануй віру задля неї самої і яко найважнїйшу підпору послуху народів для короля; але покажи тим, що еї сповіщають, що уважаєш їх не за посудини, але за слуги божества. Они зуміли поставити ся в сьвідомости мас понад божество, поробити з Єгиптиян послушнїйших рабів єрейских, як слуг божих. Тїй їх роботї, що тягнула ся тисячі лїт, не може оперти ся ніяка сила володїтеля; але ми можемо зловити їх за руки, скоро би они хотїли житє держави підпорядкувати своїм особистим цїлям. Вір менї, мій сину, що єреї суть і будуть готові шкодити добру цїлої держави, ба й зруйнувати еї, скоро будуть видїти, що могучости їх касти грозить якась небезпечність!

Держись кріпко старого, як то велить закон; але не замикай нїколи брам держави перед лїпшим новим. Пошкідники зривиють борзо зі всїм, що єсть з давен давна, а дуракам забагає ся лиш чужого і нового; тупі голови, або такі, що дивлять ся лиш на власну користь, чіпають ся безусловно всего старого і називають гріхом кождий поступ; мудрі люди старають ся держати ся всего, що минувшість показала добрим, усувають все, що попсувало а прибирають собі все що добре, звідки би оно й не походило. Після того поступай мій сину Єреї будуть перти тебе взад, Єллини будуть старати ся посувати наперед. Ти прилучи ся або до одних або до других; але ти стережи ся того і не стій по серединї та не попускай нинї одним, завтра другим. Хто хоче на двох стільцях сидїти, опинить ся на земли. Одна партия нехай буде твоїм приятелем, друга твоїм ворогом, бо коли схочеш з двома держати, то дуже борзо стануть обі твоїми ворогами. Така вже натура чоловіка, що він ненавидить тих, котрі его противникам добре роблять.

В послїдних місяцях, від коли ти самостійно управляв державою, придивив ся я, що ти своїм злощастним хитанєм ся то в один то в другий бік наразив собі обі сторони. Хто іде раз наперед другий раз взад як дитина, прийде запізно до цїли і втомить ся перед часом. Я держав з Єллинами і виступав против єреїв, аж почув, що надходить моя послїдна година. Менї здавало ся, що хоробрі і розумні Єллини

— **Огонь.** Дня 13 с. м. около години 11-ої перед полуднем згоріло в Бариши коло Монастириск 30 господарств Ратунок був трудний, бо одні люди були на відпусті в прилученій до лаг. парохії Баришскій, часть на ярмарку в Монастирисках, решта в поли, притім дув сильний вітер. Огонь підложив 6 лїтний хлопець одного мазура за то, що родичі не взяли его на відпуст. Всї господарства мазурскі переважно були асекуровані.

— **Пригоди на Буковині.** У трачці в Лопушні відорвала машина Александрови Деконюкови з Бергомету всі пальці лївої руки. — В Іспасї погорів жид Швабенталь; шкода на 2600 К. була обезпечена. — В Юживци на поли грім убив жінку Анастазию Гнатчук, мала 23 роки. Крім того оголомшив грім еї чоловіка і пять робітників, але ті скоро прийшли до себе. — У Чагрі 14-лїтний хлопець Михайло Унгуріян Василїв кинув ся під зелїзницю і роздертий на кусні погиб. Мати хлопця каже, що він зробив се зі страху. Він пас з братом коня, а кінь зайшов у лїс. Побережник займив коня і став бити молодшого брата. Старший утік і зі страху позбавив себе житя. — У Путнї згорів кусень громадского лїса. При такій посусї, як тепер, про огонь не трудно. — В Городнику Горішнім погорів Міхалакі Гриценко Тодорів і мав страту на 3000 К. Господарство не було обезпечене. Огонь повстав з вини нарубка Якова Луци, слабого на голову.

— **Шукали одно другого.** Неаби яка трагі-комедия заворушила вчера осередком міста Львова. До товариства ратункового дано знати, що в маґістратї на сходах лежить якась жінка. Еі привезено на стацию, і тут показало ся, що она в наслїдок сильного роздразненя дістала нервового атаку і зімлїла. Коли прийшла до себе, розповіла, що чоловік еї, Сумара, працював „на маґістратскім“, але в середу випомовлено ему роботу. Він так тим дуже зажурив ся, що цілий вечер в середу і в четвер не говорив нїчого, а відтак як пішов по полудни, так десь і пропав, а она тепер ходить за ним і шукає, бо гадає, що ему мусїло щось стати ся, коли не вернув. — Не богато минуло часу, коли знову заалярмовано стацию ратункову, що в ринку коло „Народної Торговлї“ лежить якась хора жінка. Лїкар дижурний біжить чим скорше з лїками і — застає знов ту саму жінку Сумару зімлївшу. Що робити? Лїкар став вже оглядати ся за поліцияном щоби ему сказати, аби забрав жінку та завіз еї чи на поліцию, чи до дому, чи де хоче, коли нараз чує оклики радости: А ти тут? Ти жиєш? — А з тобою що стало ся? Де ти була Текльо? — Аже тепер роз'яснила ся ціла история, коли обоє супруги знайшли ся і з великої радости стали цілувати ся на втїху дуже численно зібравшої ся там публики, що збігла ся дивити ся, як недужу будуть забирати до шпиталю. Сумара вернув пізно вечером домів а не заставши жінки дома, (бо она пішла шукати за ним) напудив ся і пішов шукати жінки. Так шукали ся обоє. Він ходив на поліцию, до всїляких кумів аж ось опинив ся як раз в пору на ринку, коли поліция сама не знала, що має робити з омлїваючою за ним жінкою — чи забирати до арешту, чи відставляти домів. Урадовані супруги повели ся самі домів.

## Господарство, промисл, торговля, гіґієна і вихованє.

### Ради господарскі.

— Брак пашi, який вже тепер застрашує господарів, наказує заздалегідь памятати о тім, щоби стало паші на зиму, і щоби не треба опісля збувати ся за безцїнь худоби, котра нинї бодай в декотрих сторонах може далеко лїпше оплачує як управа рілї. Отже, щоби не бути пізнїйше в клопоті треба ось на що памятати: 1) Старти ся від тепер припротаги на зиму о скілько можна найбільше сухої паші. — 2) Бути ощадним в годованю сухою пашею, і не давати еї більше, як лиш тілько, кілько конче потреба. — 3) Шанувати солому і старали ся заступити солому на підстілку чимсь иншим, н. пр. сухим листем, бараболинем, четинєм, торфом т. п Такі річи придатні на підстілку треба собі завчасу припрятувати. — 4) На зелену пашу на осінь можна ще тепер посіяти кіньский зуб. На зиму можна би зробити з него суху або и т. зв. кислу або квашену пашу. — 5) В роках дуже убогих на пашу обривають навіть листе з акацій, верб, тополь, вільшани і т. п. та сушать на пашу а навіть і деякі буряни можуть стати в пригоді В Стирії сушать соснове четинє, опихають его на порошок і годують ним корови. — 6) Найважнїйша же річ, щоби годувати розумно худобу і використувати рівномірно засоби всїлякого рода паші. — 7) Полови і кукурудзяних качанів не треба марнувати. Особливо качаня можуть мати значінє; їх треба потовчи дрібно, висушити з иншою пашею; ще лїпше есть наквасити розтерті на муку качани з якоюсь иншою пашею. — 8) Різати сїчку і в той спосіб лїпше використати солому.— 9) Лушпинє з бобу і гороху, гороховинє, полова з гречки і т. п. дадуть ся також добре ужити. — 10) Наконець треба памятати на то, щоби мати на зиму пастівні бураки і т. п., з котрих можна рогатій худобі давати що дня навіть більше як половину всеї паші.

— Муха черешнївка (Spirographa cerari) есть то маленька пів центиметра довга чорноблискуча муха, котра робить велику шкоду на черешнях, а котрої личинка (черзачок) показує ся дуже часто в черешнях. Она має на крильцях чотири брунатні поперечні смуги і таку саму смугу вздовж краю. Щитик грудний есть як би обсипаний жовтим порошком а ніжки суть також жовтої барви. Самичка тої мухи робить в полудне дірочку в ягоді коло хвостика і зносить там ячко, з котрого за кілька днів вилазить білий черзачок — личинка тої мухи. Она тепер зачинає точити ягоду, а коли ягода вже доспіла, то робить ся в серединї як би гнила. Личинка добуває ся з неї і паде на землю де закопує ся до 11 місяців і робить ся з неї нова муха. — Доси не придумано ще способу як би нищити того великого шкідника, котрий в деяких роках робить велику шкоду. Але то річ певна, що до его розширеня найбільше причиняє ся то, коли надпсовані черешнї лишає ся на дереві, або коли їх кидає ся під дерево на землю. Отже щоби охоронити ся від того шкідника, то треба пильно збирати надпсовані черешнї і ті нищити.

### Всячина господарска.

— Добрий ароматичний сок з суниць можна зробити слїдуючим способом: Збирає ся спілі але неперестілі суниці, скоро роса згине, бо в тій порі они мають найбільшу арому. Ягоди очищує ся старанно в той спосіб, що їх качає ся на чистім полотнї і обби

---

придатні особливо для живого дїла в житю; але до смерти треба менї тих, що виставляють паспорти на тамтий сьвіт. Нехай боги простять менї, що я навіть ще в послїдний хвили відзиваю ся так легковажними словами. Таким мене зробили, яким я є, таким мусять мене тепер і приняти. Я затирав собі руки, коли став королем; а та постав руку на серце, коли засядеш на престолї! Скажи Нейтготепови, нехай знов увійде, мушу вам обом ще щось сказати!

Коли старший єрей станув коло него, витягнув король до него руку і сказав: Розстаю ся з тобою без гнїву, хоч менї здає ся, що ти умів лїпше сповняти свій обовязок яко єрей, як яко син твоєї вітчини і слуга твого короля. Я гадаю, що Псамтік буде охотнїйше слухати тебе, як я; але одно кладу вам обом на серце: Не відправляйте еллиньских жовнїрів скорше, аж при їх помочи станете з Перзами до війни і чей може їх побєте! Мої попередні мудрі ради не мають нїякої вартости; чоловік тратить добрий гумор і дивить ся трохи чорно, коли приходить ся вмирати. Без помічного войска пропадате беззпощадно; але може бути, що египетска армія побідить при їх помочи. Майте розум та й Йонцям скажіть на розум, що они над Нїлем борють ся за свободу своєї власної вітчини. Коли Камбізес побідить, то він не вдоволить ся самим Египтом, підчас коли поражка Перзів може принести свободу і гнобленим Йонцям. Я знав, що ти Нейтготепе будеш однакової гадки зі мною, бо остаточно і ти хотів би добра для Египту. А тепер прошу тебе, прочитай менї сьвяті молитви. Я чую ся дуже ослабленим; незадовго все мине ся. Коби я лиш міг забути бідну Нїтетіс! Чи мала она право проклинати нас? Нехай судиї померших і Озиріс змилують ся над нашою душею! — Сядь собі тут, Лядіке, і положи свою руку на моє горяче чоло; а ти Псамтіку, присягни при сих сьвідках, що будеш шанувати свою мачоху і поважати еї високо як еї рідна дитина. Бідна жінко! Навідаєш ся незадовго до мене у Озіріса. Щож тобі ще діяти на сїй земли без мужа і дїтий? Ми виховали Нїтетісу як свою рідну доньку, а мимо того із-за неї постигла нас така тяжка кара. Але еї проклін спав лиш на нас самих; не на тебе, Псамтіку, анї не на твоїх дїтий? Приведіть тепер до мене моїх внучат; хлопця — дївчатка! Менї здає ся, що то сльоза капнула. Так то буває, що чоловікови найтяжше розставати ся з дрібницями, до котрих привик!

* * *

Того самого вечера з'явив ся був у Родопіси новий гість: Каллїяс, син Фенїппоса, котрого ми вже пізнали яко того, котрий розповідав про хід олімпійских ігрищ.

Веселий Атинець вернув був як-раз із своєї вітчини а старушка приняла его з радостию яко свого давного щирого приятеля і розповіла ему тайну свого дому.

Кнакіяс, той старий невільник забрав був вже від двох днїв хоругов принятя до дому, але він знав, що его панї завсїгди охотно приймає Каллїяса і длятого завів его зараз до неї, хоч других гостий так само зараз відправляв.

Атинець знав богато нового розповісти і наконець коли Родопіс вийшла за орудками, повів свою любеньку Сафону до города, щоби там жартуючи з нею і договорючи їй виглядати еї милого, котрого вже не могла діждати ся. Колиж его годі було діждати ся, а дївиця зачала вже непокоїти ся, закликав він стару Мелїтту, котра ще більше занепокоєна як еї панї дивила ся в сторону як Навкратіс, та попросив еї, щоби она принесла до города той інструмент зі струнами, який він привіз був з собою.

Подавши дївици красну досить велику лютню з золота і слоневої кости сказав він усьміхаючись: Сей прекрасний інструмент казав его винаходець, божий Анакреон, зробити умисно для мене на моє бажанє. Він називає его барбітоном [1]) і добуває з него такі чудові тони, що они будуть ще й на тамтім сьвіті дзвеніти. Я розповідав тому поетї, що жиє, як би приносив своє житє яко велику жертву музам, Еросови та Діонїзеви, о тобі і мусів обіцяти ему, що передам тобі яко дарунок від него слїдуючу пісоньку, котру він для тебе видумав:

Танталеву дочку прогнали
У край фриґійский межи скали
І відлетїла, як пташина,
У сьвіт Пандіона дитина.

Я-ж зеркалом хотїв би стати,
Щоб ти могла все заглядати,
Одежею я рад би бути,
Щоб ти мене могла вдягнути.

Хотїв би бути я водою,
Щоб все бавити ся з тобою
І бальсамом я став би, мила,
Щоб тїло біле намастила.

Хотїв би поясом я стати,
Як перла шию прикрашати
І в черевичок обернутись
Щоб хоч ніжечки діткнутись.

---

[1]) Барбітос або барбітон був то струновий інструмент у Греків більший як звичайна лїра котрий супротив уживаної звичайно лютнї займав таке місце, як у нас челльо супротив віолїни. Той інструмент мав винайти Анакреон і сьпівав до него свої пісні.

рає ся з чашок і хвостиків. Полокати не можна, бо сок тогди тратить свою доброту. На 1 кільо суниць бере ся таку саму скількість найліпшого цукру з голови і даючи на літру $^{1}/_{3}$ часть літри води варить ся сироп та добре его шумує ся; відтак дає ся до цукру суниці, мішає ся осторожно ложкою, щоби не роздушувати суниць і не варить ся їх лиш здоймає ся риньку та ставить ся на пять мінут на бік. Опісля переціджує ся через чисте полотенце і скоро сок вистигне, зливає ся до фляшок. Оставші суниці уживає ся на компот.

### Переписка господарска.

**Ст. в Янові к. Л.**: 1) Рожі можна очкувати: а) або пагінне очко а тогди в червни; або б) на дрімучку (очка, котрі гонять аж на весну) а тогди від липня аж до серпня, або наконець в) очкує ся в зимі, але в сім случаю треба мати тепліню і інспекти. З досьвіду знаємо, що се послідне очкованє найліпше і найпевнійше. Самі очка годі чей десь купувати; треба їх самому витинати собі з ублагородненої вже рожі, а щоби таку мати, треба її собі купити у якогось городника. До очкованя треба мати т. зв. підклад (дичку) і очко. За підклади бере ся пеньки дикої рожі (Rosa canina vulg.), котрі або вишукує ся в лісі, або сіє ся і виховує ся в шкілці. Вишукувані в лісї повинні бути такі: Пеньок повинен бути здоровий, чистий без ран і мерзвиці, повинен бути простий, рівний, гнучкий і мірно грубий; треба уважати на то, щоби в середині стрижінь не був за грубий, бо в такім случаю пеньок недозрілий. Такі пеньки сохнуть від вершка, моршать ся і в зимі чорніють, значить ся, їх кора гниє. Хто сам викопує такі пеньки, нехай не бере їх із дуже старих корчів, бо тогди буде корінє за слабе і зле розвинене, а підклад буде усихати. Найліпше вибирати дволітні, доспілі з тонким стрижінем. Корінь дички повинен бути короткий, сильний, ніби бульвистий, але не гільчастий і не як батіг; за то повинен мати богато тоненьких корінців. Час копаня найліпший від половини жовтня.— До очкованя треба мати відповідний і дуже острий ніж, а очкує ся слідуючим способом: А) На підкладі, на самім пеньку або на галузках, у відповідній висоті, робить ся прорів в корі, насамперед вздовж, а відтак впоперек, у виді букви: Т, а відтак підважує ся кору; відповідно до того прорізу витинає ся очко з благородної рожі, що есть в кутику листка, з корою так, щоби она творила трикутник. Так витяте очко вкладає ся на підкладі в зроблений прорів під підважену кору, та обвязує ся ликом. Листок під очком треба обтяти, але хвостик лишити. Скоро по трох неділях хвостик сам відпаде, то знак, що очко росте; коли же хвостик усхне, то й очко перестало рости. — В) Очко витинає ся разом з деревом, але треба уважати, щоби не тяти аж по стрижінь. Витинає ся в той спосіб, що зарізує ся пеньок висше очка і попід очко так, як то робить ся, коли зачинає ся відтинати н. пр. кусник якогось патика і затяту тріску вздовж відтинає ся зарізом впоперек. Таким способом витинає ся на підкладі місце на очко, при чім уважає ся, щоби витяте очко як-раз насувало до зробленого для него зарубу на пеньку; прикладаючи очко, треба уважати, щоби кора очка зі всіх боків сходила ся з корою пенька, або бодай з одного боку; в тім найважнійша річ. — На 14 днів перед очкованєм треба на підкладі пообтинати всі пагінці і лишити лиш в горі, галузки можна також і притяти трохи, але лиш о стілько, щоби не сперли ся соки і не гнали очко. — 2) Парічки і верпини (аґрест), щоби мати деревця з них, не щепить ся на глозі (прочитайте собі то, що ми писали недавно тому про ублагороднюванє ростин), але на иншім роді парічок, а іменно на парічці, що цвите жовто, і звістна в ботаніці під іменем: Ribes aureum. Але в послідних роках винайдено на підклад для верпин рід верпини, званої: Grossularia aurea або Ribes aureum. Щоби мати такі деревця, треба насамперед відповідно плекати підклад з насіня (хоч остаточно можеся би то само мати і з всадків), змушувати, щоби ріс в гору, відтак защепити і доглядати пильно, щоби утворила ся красна корона на деревци. Щепить ся в такій висоті, в якій хоче ся мати деревце, а ублагороднювати можна на дворі, як до місця, в лютім і марґі або в липню і серпню.

### Вісти господарскі, промислові і торговельні.

Майже зі всїх сторін краю надходять не добрі вісти що до п а ш і. З Ходорівщини доносять н. пр., що там конюшина майже всюди щезла і лиш тимотка в ній удержала ся; люцерна також дуже потерпіла; луки ростуть тупо, трава замість зеленити ся, жовтіє Взагалі здає ся, що буде брак паші. — В с а д а х показують ся менші шкоди, як то здавало ся зразу по приморозках в маю; найбільше потерпіли вишні.

— **Ціна збіжа у Львові** дня 15-ого червня: Пшениця 7·60 до 7·75 Кор.; жито 6·10 до 6·30; овес 5·75 до 6·—; ячмінь пашний 5·50 до 5·75; ячмінь броварний 6·— до 6·50; горох до вареня 7·50 до 15·—; вика 7·50 до 8·—; сїмя льняне —·—до—·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до—·—; бобик 5·50 до 5·75; гречка 8·50 до 9·50; конюшина червона —·— до —·—; біла —·— до —·—; тимотка —·— до —·—; шведска —·— до —·—; кукурудза нова 6·40 до 6·70; хміль—·— до—·—; ріпак новий —·— до —·—. Все за 50 кільо loco Львів.

## Телеґрами.

**Відень** 16 червня. Wiener Ztg. оголошує санкционовані Цїсарем ухвали делеґаций.

**Відень** 16 червня. На день 25 с. м. скликана до Відня анкета краєвих маршалків в справі санациї фінансів країв коронних.

**Спліт** 16 червня. Вчера відбув ся величавий похорон бл. п. посла Булата. В похороні взяли участь намістник, віцепрезидент намістництва, начальники инших властий і множество народа. На домовині зложено звиш сто вінців.

**Льондон** 16 червня. Льорд Робертс телеґрафує з Преторії: Клерксдорф піддало ся дня 9 с. м. ґен. Гунтерови. Льорд Кіченер доносить, що Бури напали на анґлійский відділ занятий направою зелізниці, але їх відперто.

**Йокогама** 16 червня. Події в Хіні дуже займають японьске населенє. Опозицийні часописи висказують невдоволенє, що правительство не досить енерґічно виступає.

---

— А може ти гніваєш ся на нечемного сьпівака.

— Чого би я гнівала ся! Поеті треба вже лишити якусь свободу!

— А до того ще такому поеті.

— Що вибрав на доручителя своїх пісень такого знаменитого сьпівака!

— Ой ти облеснице! Ну, коли я був двайцять літ молодший, то міг, що правда, похвалити ся своїм голосом.

— Ти хочеш, щоби тебе хвалити, а я не дам ся змусити до того! Але я хотіла би знати, чи той так званий барбітон надає ся і до инших пісень не лиш Анакреонтових?

— Авжеж! Возьми плектрум [2]) і спробуй сама заграти на струнах, хоч они, що правда, на твої делікатні пальці за тверді.

— Не можу сьпівати, бо я чогось дуже неспокійна що не вертають!

— Або сказавши инакше тобі з туги голосу не стає. А ти знаєш пісню твоєї лесбійскої тети, великої Сафони, котра описує той настрій, в якім ти в сій хвили по всїй імовірности знаходиш ся?

— Менї здає ся, що ні.

— То послухай. Давнїйше виступав я найрадше з сею піснею, котра така, як би її видумав сам Ерос а не якась женщина:

Той щасливий, як боги на небі,
Що присїсти може коло тебе
І на личко чарівнє глядить
Може пісню слухати чудову
І почути сю прегарну мову
Що сердешний усьміх заявить

Як таке на гадку наснув ся,
Серце молотом у грудах бє ся,
Мова застиває на устах
І язик у роті деревіє
Тілько щось огнем непаче сїє
По усьому тїлї і кістках

Мов та хмара закриває очи
В ухах шум, мов дощ на лїс наскоче
Встояти не можу, так тремчу
Зимний піт горяче тїло криє
Вяну мов трава, так серце ниє,
Віддиху! бо я жите кінчу! [3])

— Ну, щож ти на сю пісню? Та бо на Геркулеса, дитинко, ти ціла чогось поблідла! Чи так тебе ті стихи зворушили або може ти лиш перепудила ся вірного образу свого власного бануючого серця? Успокій ся дівча! Хто знає, що твого милого не пускає....

— Нічо, зовсім нічо! — відозвав ся в сїй хвили дзвінкий мужеский голос і за малу хвильку опісля притулила ся до груди улюбленого молодця.

**(Дальше буде).**

[2]) Плектрум або плектрон звала ся маленька лїсочка, пальцятка, із слоневої кости, котрою порушували ся струни.

[3]) Ся пісня есть другою з одиноких двох од, поетки Сафони, які дійшли цїлі аж до наших часів. Коли вже сам автор повісти оправдує перед читателями свій трохи за свобідний переклад сеї поезиї, то, річ легко зрозуміла, що наш переклад не з грецкого первотвору, але з німецкого перекладу мусїв вийти ще свобіднїйше.



За редакцию відповідає: Адам Крехowецкий

# І Н С Е Р А Т И.



З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).